Provincie Oost Vlaanderen - Culturele Bibliotheek

WAPENS VAN IDEVOORDE-OKEGEM

"Dat Okegem tot eene hooge oudheid opklimt, is op te maken uit het feit, dat men er in 1854 eenen geslepen silex uit de grond haalde, welk voorwerp, met verscheidene oude muntstukken, er eveneens opgedolven, in de verzameling berust van den heer Ed. de Deyn, oudheidkundige te Ninove (1). (Aldus F. De Potter en J. Broeckaert, in "Geschiedenis van de Gemeenten van Oost-Vlaanderen", Arr. Aalst, Okegem, blz. 2 (1895)

De oudste, ons bekende geschreven vermelding van Okegem, dateert uit 1096, en komt voor als "altare de Ockinghe" (2) in een Carticularium uit het fonds der abdij van Geraardsbergen.

Een volgende vermelding komt voor in een brief van Paus Urbaan, uit het jaar 1186, met betrekking op goederen in Okenghem gelegen en aan de abdij van Ninove geschonken (3).

Het hof ter Schoor (Ninove) toen "Scoram" geheten, had uitgestrekte grondgoederen op Okegem. In een brief omtrent een geschil tussen de abten van Geraardsbergen en die van Ninove, vinden wij volgende vermelding : ... parochia de Okengem ... (Actum anno Domini) 1194 (4).

"De heerlijkheid van Idevoorde (onder Okegem) behoorde naar de meeste waarschijnlijkheid, van de 12e tot de 14e eeuw aan een familie met de naam dezes dorp". (F. De Potter en J. Broeckaert, a.w. blz. 9)

Willem van Okegem, heer van Idevoorde, de oudste ons bekende, komt voor als getuige in een Charter uit het jaar 1188 (5).

---

(1) Berusten nu in het museum van het Oud-Hospitaal te Aalst.
(2) Manesses, bisschop van Kamerijk, staat de altaarrechten af de abdij van Geraardsbergen.
(3) Corpus chronicorum Flandriae, II, 793.
(4) Idem, II, 803
(5) R.A. Ronse, Abdij van Ninove, Oorkonde nº 60

Walter en Gozewijn van Okegem : de eerste ondertekende als Walterius de Okenghem in 1197 een akte van Gillis van Boelaere; de tweede in hetzelfde jaar, en eveneens als getuige, een akte van Raas van Gavere (6).

Nicolaas en Walter van Okegem hechtten in 1202 hun zegel aan een oorkonde van de abt van Ninove (7).

Ridder Impinus van Okegem, was in 1209 een der leenmannen van de heer van Liedekerke.

Roeland van Okegem, vermeld in 1251, samen met zijn moeder, vrouwe van Okegem, die de naam droeg van Hermengaarde.

Ridder Willem van Okegem, (Guillaumes d'Okenghien) verklaart in een brief van 17 mei 1295, (bezegeld te Geraardsbergen) dat Gwijde van Dampierre de hem toebehorende boeten heeft afgestaan in ruil voor Willem's toestemming zijn kasteel met het omliggende land, te Okegem, voortaan van hem, de graaf, in leen te houden (8). Willem werd vermoord door Hugo van der Borst (?) en zijn gezellen. Van deze heer en naamdrager beschikken wij wel over de wapens : de vair; au chef chargé de trois maillets penchés (van vair; het schildhoofd beladen met drie hellende klophamers).

Ook van Jean van Nokighem, (1346) leenman van de graaf van Vlaanderen, kennen wij de wapens : un double trescheur fleuronné et une croix brochante, chargée de cinq roses (9) (een dubbele gebloemde streep binnenzoom en een kruis over alles heen, beladen met vijf rozen).

Corneille van Oekeghem, (1379) voogd over Elisabeth en Maria, dochters van wijlen Jan Troest, die streed te Bas-

---

(6) Recueil des Chroniques de Flandre, p. 811-813
(7) Idem, p. 823-824
(8) R.A. Ronse, Chartes des comtes de Flandres n° 762
(9) Chartes de comtes de Flandres

weiler onder de heer van Gruuthuse. De wapens van Corneille : de vair; au chef chargé de trois maillets posé en fasce et rangé en fasce, un filet brochant sur l'écu (10) (van vair met een schildhoofd beladen met drie klophamers naast elkaar geplaatst, een schuinstreep over alles heen (11).

Ten tijde van Cornelius Gaillard (12) zag men in het koor van de parochiekerk de vensters van Jooris (?) heere van Ockegem, zonder nadere aanduiding dan de beschrijving van zijn wapens : de trois testes de lion d'or, le chef chargé de trois coquilles de geule; (met drie leeuwenkoppen van goud, het schildhoofd beladen met drie schelpen van keel). Die van zijn vrouw : de geule au chef d'or chargé de trois testes de sanglier de sable; (van keel, het schildhoofd van goud beladen met drie everzwijnkoppen van sabel).

Vermoedelijk keerde de heerlijkheid van Okegem terug tot de grafelijke kroon en volgens C. Gaillard behoorde de heerlijkheid aan de graaf van Vlaanderen, tot 1638, toen Claudia van Liedekerke het tot leenpand verkreeg. In 1664 behoorde Okegem aan Adriana de Boussu en tot in 1700 aan Maria-Adriana d'Alsace de Boussu, vrouwe van Okegem en Idevoorde, enz... Er rest ons een zegel van rode was op een brief van 12 december 1691 (13). In rood en gouden schuinbalk (14).

Door familiebanden komt de heerlijkheid in handen van J-Bt Sturtewagen.

Komt door verkoop aan Constantia-Carolina de Camusel gehuwd

---

(10) Chartes des ducs de Brabant.
(11) Afbeelding in : J. Th. De Raadt; Sceaux armoriés des Pays-Bas et des pays avoisinants, dl. 3, p. 63, fig. 490.
(12) Wapenheraut van Karel V; Le blason d'armes ... contés de Flandres (1557).
(13) R.A. Ronse, O.G.A., Okegem n° 34.
(14) Is ook het wapen van Jean de Hennin-Liétard, eerste graaf van Boussu. Bij K.B. van 19 mei 1913 mag Boussu-lez-Mons, dit wapen voeren.

met Jozef de Landre, die ze op 27 augustus 1782, voor 12.700 gulden verkocht aan Lodewijk-Jozef de Coninck, heer van Oelter (Outer), St-Gilles-bij-Dendermonde enz. ...
Na zijn dood, in 1790, komt de heerlijkheid aan J-Bt Ferdinand de Coninck. Van deze, laatste bezitter van Okegem, kennen wij het blazoen : van lazuur met een golvende dwarsbalk van zilver begeleid door drie winterkoninkjes van goud (15).

Op 25 januari 1792 laat Coleta van Berlaere in naam van haar toen nog minderjarige zoon, J-Bt-Ferdinand, er het denombrement van opstellen.
Uit dit denombrement blijkt dat de heer het recht had op een volle schepenbank met verdere ondergeschikte beambten. Er werd in de archieven van de schepenbank geen schepenzegel teruggevonden.

Bij de aanvraag om een gemeentewapen te mogen voeren, (door het gemeentebestuur werd in 1973 een aanvraag tot toekenning ingeleïd, doch in het vooruitzicht van de fusie niet verder doorgevoerd) kwam destijds het blazoen van het laatst gebruikt schepenzegel in aanmerking voor erkenning.

Daar de schepenzegels dikwijls verdwenen zijn, houdt de Raad voor Wapenkunde nu rekening met de voorgelegde historische bewijsstukken. Vandaar destijds het voorstel om het wapen van een der heren van Okegem en naamdragers (12e tot 14e eeuw) als gemeentewapen te mogen voeren (16).

D.J.

---

(15) Bij K.B. van 4 juli 1955 werd dit wapen, van de familie de Coninck, aan de gemeente Nederhasselt toegekend. (Ook Outer, dat nog geen wapen bezit, kon er aanspraak op maken)
(16) Okegem en Outer zijn de 2 deelgemeenten van Groot-Ninove die geen wapen voeren.

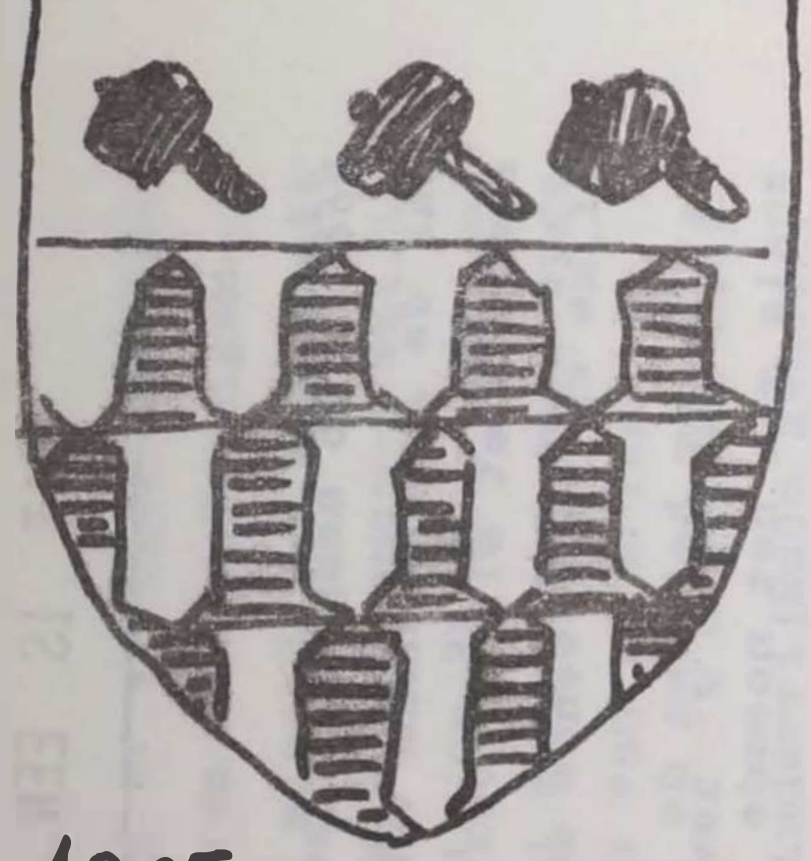

1295
Willem van Okegem

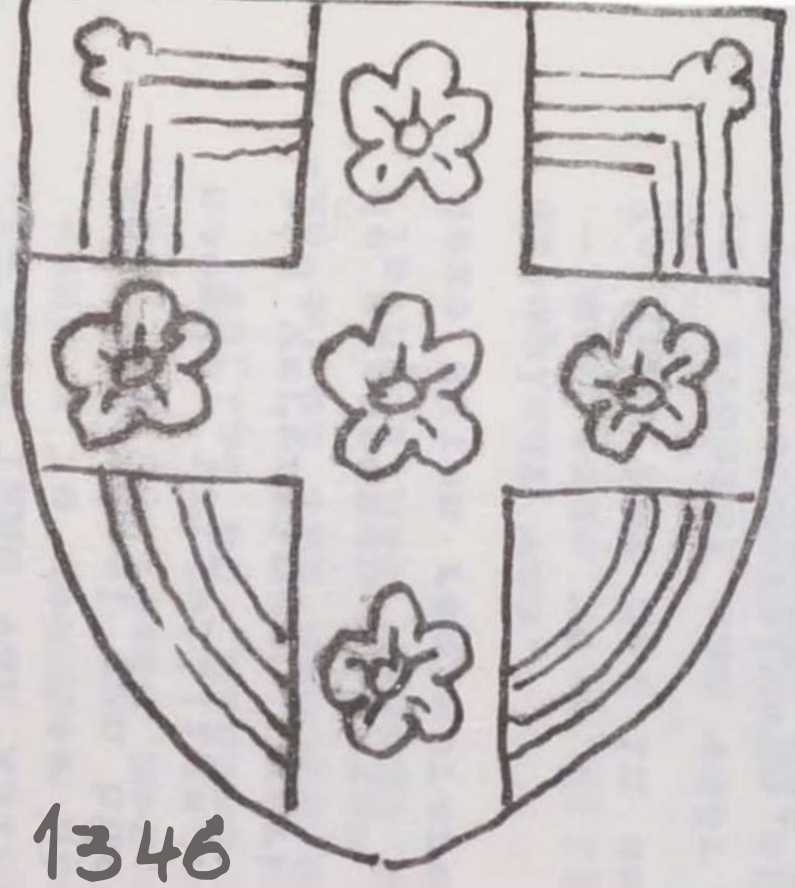

1346
Jan van Okegem

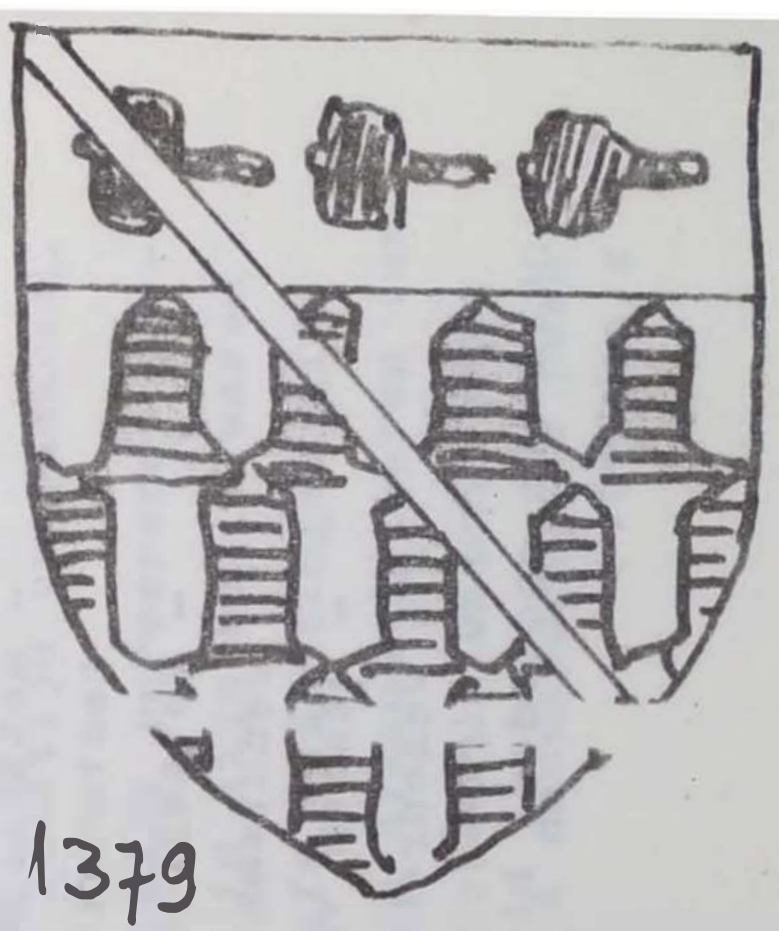

1379
Cornelius v. Okegem

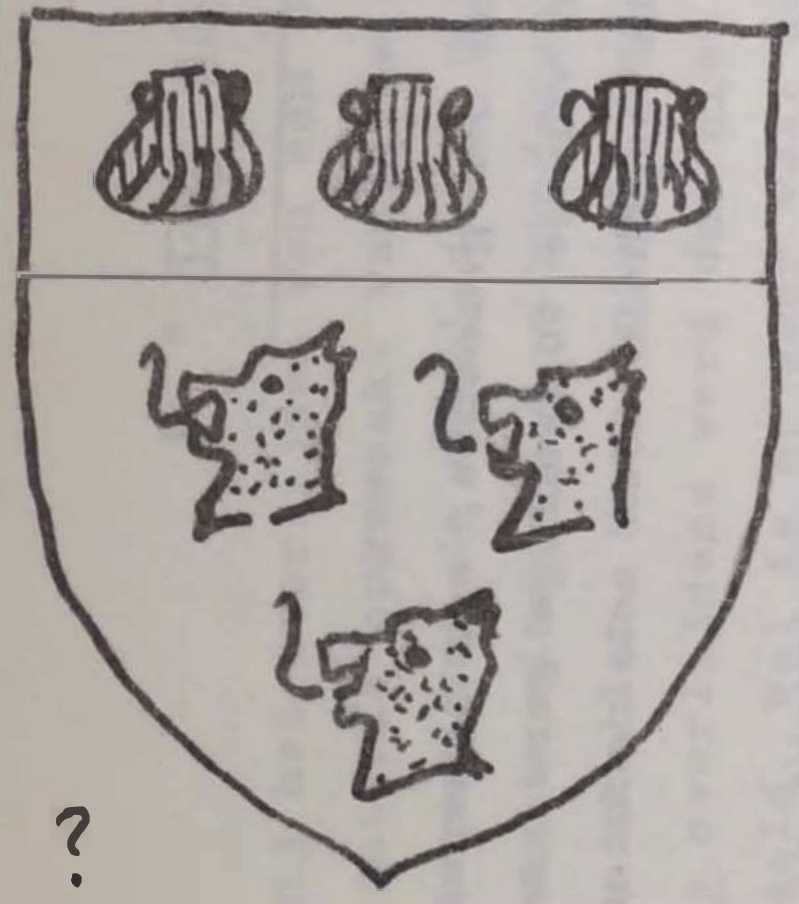

?

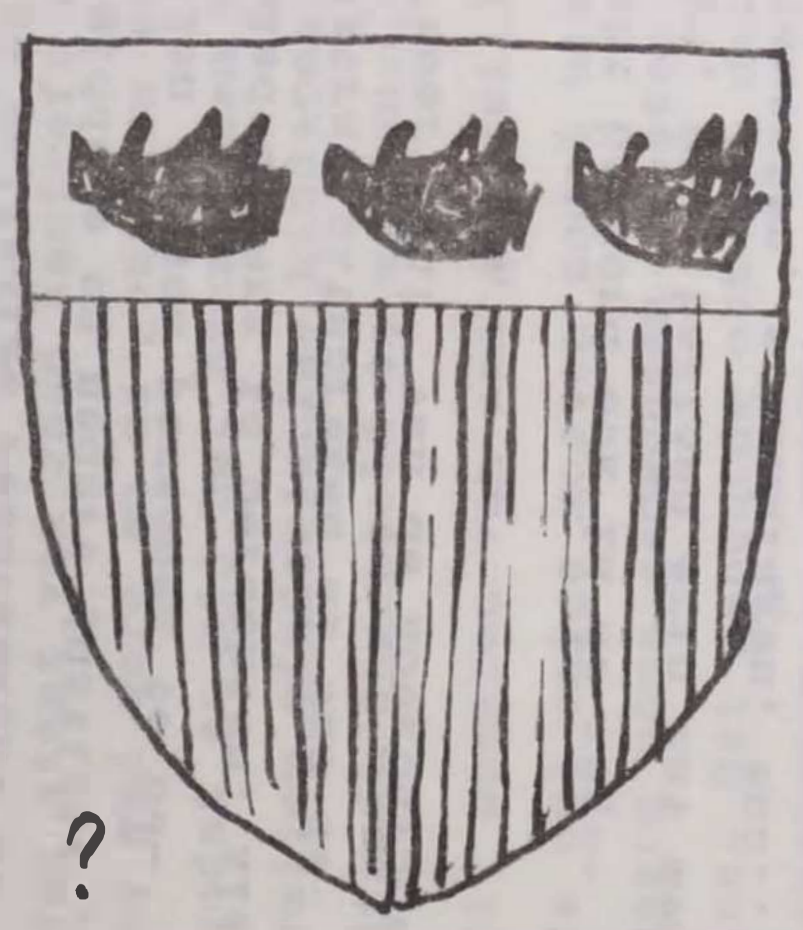

?

Joris (v. Okegem?), en zyne vrouwe

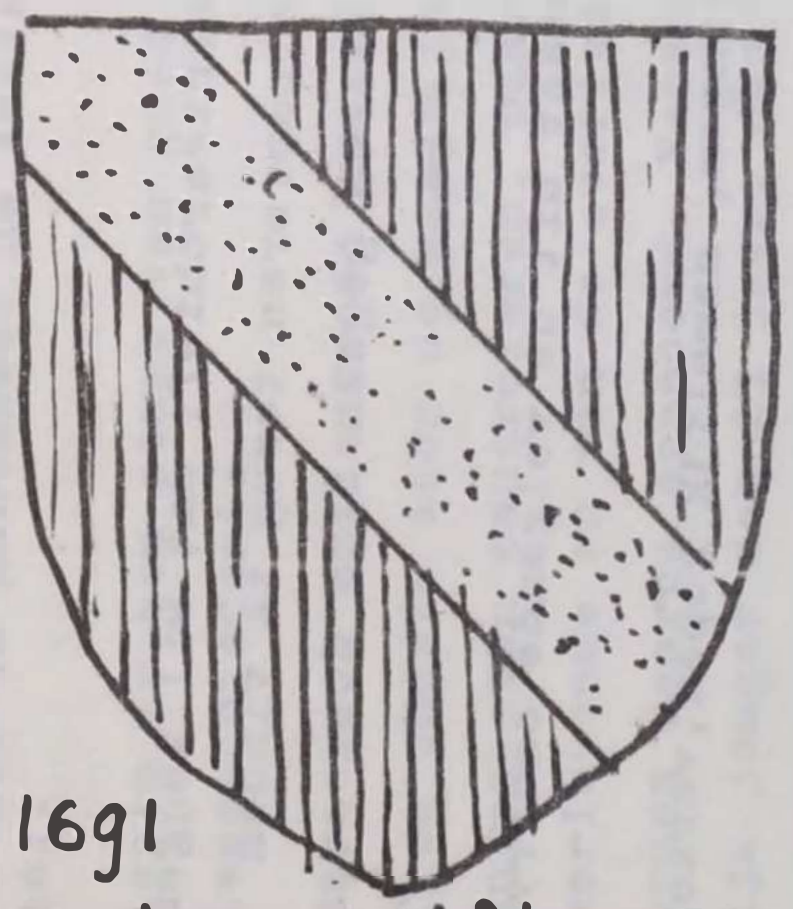

1691
M-Adr. d'Alsace
de Boussu,
vrouwe v Okegem

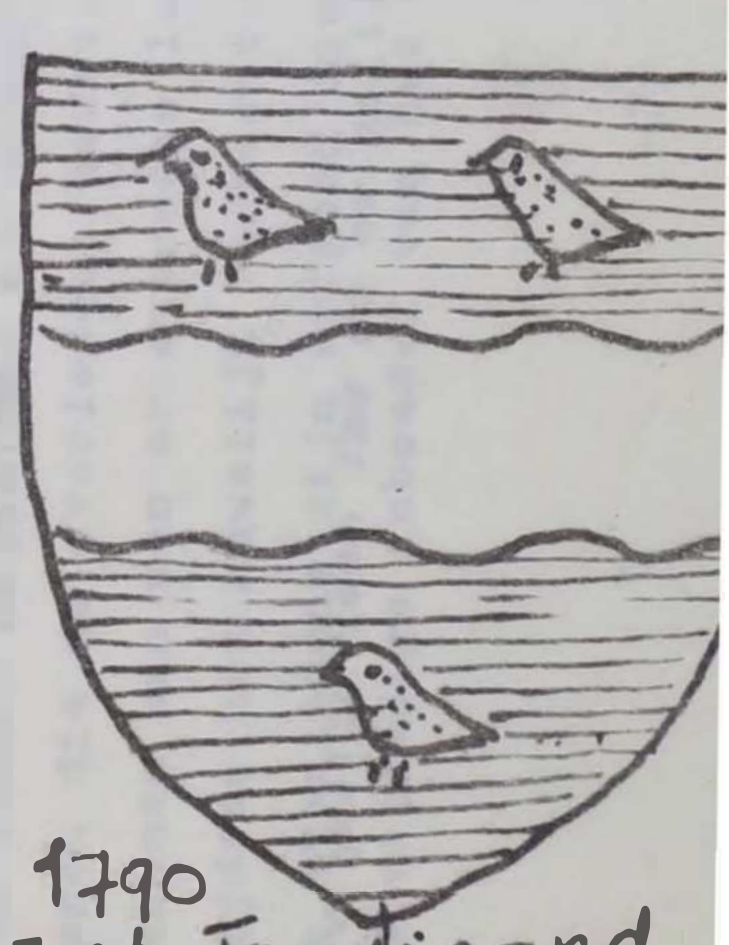

1790
J.Bt Ferdinand
de Coninck
heer v Okegem

WAT IS EEN " STAAT VAN GOED " ?

Vóór 1796 hadden de schepenen van een gemeente, een schepene was de gewone naam voor de leden van de toenmalige gemeenteraad, niet alleen bestuurlijke bevoegdheid doch ook rechterlijke en wetgevende macht.

Te Okegem bezaten de schepenen de volledige rechtsmacht of zoals men het noemde : "hooghe, middele en nedere justicie". Ze waren dus bevoegd om geschillen tussen personen te beslechten maar ook eveneens om misdadigers te berechten. Als hoogste straf konden ze de doodstraf uitspreken al was de uitvoering van deze straf een "voorrecht" van de hoogbaljuw van het land van Aalst.

Een onderdeel van hun rechtsmacht bestond ook in de zogenoemde "vrijwillige rechtspraak". Deze bestond erin dat men bij verervingen, verkopen, testamenten, schenkingen, enz... de schepenen hiervan moest in kennis stellen. Deze lieten deze akten registreren in registers en bewaarden er een exemplaar van.

Zo komt het dat in een oud-gemeentearchief, dat wil zeggen een archief van vóór 1796, deze papieren terug te vinden zijn in zoverre dat ze niet verloren gegaan zijn door onachtzaamheid, brand, verduistering of roof.

De vrijwillige rechtspraak bestaat uit de volgende onderverdelingen :

- wettelijke passeringen, namelijk kopen, verkopen, testamenten, enz. ...
- wettelijke verkopen d.w.z. verkopen gebeurt bij rechtsmacht.
- staten van goed
- wezenrekeningen

Over één onderdeel hiervan wille
strekken.

Bij het overlijden van een persoon werd er vroeger een inventaris opgemaakt van alle onroerende en roerende eigendommen van de overledene. Dit gebeurde slechts om het bezit van de minderjarige kinderen of eventuele erfgenamen veilig te stellen. Meerderjarig was men slechts op 25 jaar. Bij alle overlijdens werd dus niet altijd een staat van goed opgesteld. Wel is er zeer veel kans dat men van zijn familie een staat van goed aantreft daar men over 't algemeen niet zo oud werd en de gezinnen een grote kinderrijkdom kenden, zodat er bij het overlijden van een ouder in de meeste gevallen minderjarige kinderen waren en een staat van goed diende opgesteld te worden.

Dit opmaken van een gedetailleerde boedelbeschrijving vergde wel enige kosten zodat minder begoede weduwen of weduwnaars soms gedwongen moesten worden om een staat op te stellen. Het gebeurde ook wel dat bij arme mensen, de baljuw, schepenen en griffier zoveel medelijden hadden dat ze de akten gratis opmaakten. Dit gebeurde voor Okegem een tiental maal.

Waarom is een staat van goed zo belangrijk voor onze familiegeschiedenis ?

Vooreerst, zoals reeds gezegd, diende de overlevende ouder of de oudste zoon de staat in bij de schepenen die de stukken moesten controleren. Daarom staat vooraan de naam van de overlevende en van de overledene. De kinderen of erfgenamen worden daarna opgesomd. Waren de kinderen minderjarig, namelijk jonger dan 25 jaar, dan werd hun leeftijd opgetekend.

Ten tweede volgt dan de opsomming van alle onroerende goederen die de overledene bezat. Hoe ze in zijn bezit waren gekomen kan men er eveneens lezen. Zelfs bezittingen die tijdens het huwelijk verkocht werden en afkomstig waren van de overledene zijn erfgoed dienden genoteerd. Daarna werd de volledige inboedel van het sterfhuis nauwkeurig te boek

gesteld. Kapotte voorwerpen werden niet vergeten !

Tenslotte volgt dan de schuldenlast waarmee het sterfhuis bezwaard was. Het verschil tussen de eigendommen en de schulden werd nagerekend en eventueel verdeeld onder de erfgenamen. Interessant is ook dat er steeds twee voogden aangesteld werden, namelijk een voogd van vaderszijde (paternele voogd) en een voogd van moederszijde (maternele voogd). Deze moesten een waarborg zijn voor de nauwkeurigheid van de inventaris. Er bestond praktisch geen mogelijkheid om iemands erfdeel afhandig te maken.

Deze staten van goed van de vroegere gemeente Okegem worden thans bewaard in het rijksarchief te Ronse. Er zijn er ± een 200-tal bewaard gebleven. Ze bestrijken de periode 1637-1795.

Wilt U weten of er van uw familie zo'n staat bewaard bleef, dan kunt U dat te weten komen aan de hand van het werk : "Analytische inventaris van de persoonsgebonden stukken uit het oud gemeentearchief Okegem".

Als voorbeeld van de inhoud van zo'n staat geef ik thans de staat van goed opgesteld bij het overlijden van Adriaan Vernaillen, overleden op 22 juli 1749.

Overgegeven en gepresenteert bij dhouderigge (1) in persoone ter interventie van de vougden over de weesen aenen bailliu ende schepenen der prochie van Okeghem onder alle behoorelijcke ende gewoonelijcke protestacien naar stijle desen 30 januarij 1750.

Staet ende inventaris van baete en commer die bij desen mackt ende schriftelijck overgeeft Joosina Verbeeren als weduwe ende hauderigghe ten sterfhuijse van wijlent Adriaen Ver-

---

(1) bezitter

naellen haeren gewesen man overleden binnen de prochie van Ockeghem op den 22'en julij 1749, achtergelaeten hebbende seven als noch levende kinders met naeme eerst Peeter Vernaellen sijn selfs bij ouderdom voorders Gillis oudt 22 jaeren, Michiel oudt 19 jaeren, Adriaen oudt 16 jaeren, Marianne 14 jaeren, Cornelis oudt 11 jaeren ende Joosina Vernaellen oudt 10 jaeren, over alle welcke weesen is peeter Vernaellen broeder van den overledenen vought paterneel ende Cornelis Verbeeren vought materneel ter wiens interventie desen haeren staet heeft doen formeren ende midts desen overgevende is aen ued. heeren balliu, borgemeester ende schepenen der voorgeschreven prochie van Ockeghem tsweesen oppervoughden onder alle gecostumeerde protestatien (2) ende onverletheden (3) naer stijle ende usantie (4) ende als volght.

1e cappittel van de erfgoeder n regarderende (5) de zijde van den overledenen als volgh

Tevoren het deurgaende vij de part van de behuijsde hofstede in het geheel groot ijftigh roeden danof de reste ende vier parten sijn conqueste (6) geleghen binnen Ockeghem genampt den cleynen ceulenaer paelende int geheel oost en zuyt tclooster goet ende west de straete int geheel belast met een veetel (7) tarwe, een half veetel haver ende eenen halven cappoen (8) tjaers aende abdije van Ninove ende aen Hr. Christiaen Baeyens met eene losrente van vijf guldens sjaers dus hier X roeden

Item insgelijckx het vijfde part van vijftigh roeden meersch binnen Ockeghem ende veninghen oost Adriaen Vernaellen zuyt den grooten dam ende noort den venninckbergh, belast met eenen cappoen twee veertelen haver tjaers aen den heere

---

(2) verklaringen naar costume d.i. naar gewoonte - (3) zonder uitstel - (4) zoals gewoonlijk opgemaakt - (5) komende van - (6) verworven) - (7) inhoudsmaat ± 12kg - (8) haan

deser prochie dus hier X roeden.
Item alnoch het vijfde part van tweeenvijftigh roeden lochtinck binnen Ockeghem genaempt den venninckxberg oost Jan de Mol zuyt den hoorincxmeersch west Cornelis Hendericx de Jonghe, belast met twee veetelen eenen vierelinck (9) tarwe als oock een cleyn rentien (10) aenden armen deser prochie ende noch wel ontrent derthien stuijvers tjaers aende abdije van Ninove dus hier
X roeden VIII voeten.

Cappittel van desen erfgront beloopt in groote tot XX roeden VIII voeten.

2e cappittel van de erfachtighe conqueste staende (11) huwelijck gedaen als volght.

Alvooren commende van Joos en Peeter Vernaellen, Jacobus de Braeckeleer beneffens Jenno Vernaellen bij wettelijcke uuijtgroetinghe (12) van den XXe december 1728 te weten eerst de vier deelen van vijfen van de behuijsde hofstede hier voren articulo primo overgebracht in canten ende abouten (13) alsmede mette lasten daer op uuijtgaende alhier voor conqueste tot XL roeden

Item insgelijckx de vier deelen van vijfen van de tweede partije meersch alhier tot XL roeden.

Item de gelijcke vier deelen van vijfen van de derde partije wesende den lochtinck genampt den veninckxbergh is
XLI roeden XII voeten.

Item is noch conqueste vijftigh roeden meersch binnen Ockeghem in de veninghen oost mevrouwe Quivedo zuyt den grooten dam west de voorschreven conqueste ende noort den veninck bergh belast met eenen cappoen en twee veetels

---

(9) vierelinng = 2 veertelen - (10) rente - (11) tijdens - (12) verdelinng - (13) palen

haver tjaers aen den heer deser prochie commende alsoo van Marie Jespers bij coope volgens contrackte vanden 9e junij 1727 dus L roeden.

Tweede cappittele van gronden van erfven beloopt naar groote van 1 dagwant LXXI roeden XII voeten.

3e cappittel van de gemeene haeffelijcke (13bis) baete van den sterfhuijse als volght.

Alvoren de edifitien (14) van huijsinghen staende op de voorschreven hofstede bestaende in een keucken, een camer, voorvloer, coeystal eenen graenwinckel (15) met eenen desvloer, verckenskot (in marge staat dat de waarde ervan niet geschat is).

Commende totte meubelen inden selven huijse als eerst den hael (16), den brandereel, tanghe, vierschippe, rooster en blaespijpe, vier ijsere potten en een ijsere panne separatelijcke (17) gepresen tsamen VII gulden VI stuivers.

Item alle de potten en pannen, aerden, steen ende geleyert (18) werck prijs IIII gulden.

Item een keeren (19) de cuypen twee tonnen met al het voorder cuypwerck prijs XIIII gulden VI stuivers.

Item een taffel, de stoelen, een moelle, twee couffers (20), twee spinnewielen, asper en twee heckels de corven en mannen (21) tsamen prijs XIII gulden XI stuivers.

Item een weefgetauwe met sijn toebehoorten prijs VI gulden X stuivers.

Item al het verckevlees boter en smaut met drij potten brandtholie prijs XXI gulden XVI stuivers.

Item al het slaepdinghe van de kinders met een pluymen bed-

(13bis) roerend - (14) gebouwen - (15) hoek waar graan bewaard was - (16) ijzeren lat waaraan de ketel opgehangen werd boven het vuur - (17) afzonderlijk - (18) verglaasd aardewerk - (19) karnvat - (20) koffer - (21) mand

de van de hauderigghe met drij lijne (22) sacken en al de slaepelaeckens, prijs met 25 pondt (23) garen tsamen XXXV gulden XI stuivers

Item op den solder II mockeis (24) misteluyn twee sacken haver eenen sack heereweten prijs XIX gulden VI stuivers.

Item omtrent 600 pondt nieuwe hoppe prijs à 15 guldens thondert ende 500 pondt oude hoppe à 5 guldens thondert compt te beloopen tot C. XV guldens.

Item alle de cleederen ende lijwaert van den overledene prijs XXVI gulden.

Ende wat aengaet de cleederen ende lijwaert van d'hauderigghe sijn haer gelaeten in plaetse van haer rauwcleedt dus en dindt alhier maer voor memorie

Item twee braecken, twee schippen, pick en seysen, bijl en ames een vlascnappe eenen cruijwaghen voorders de saeghstoel en saghen clawieren ende breebijl etc. prijs met den slijpsteen tsamen XXV gulden VIII stuivers.

Item in de schuere alnoch te desschen vierentwintigh tierelinghen (25) tarwe, en taghentigh tierelinghen misteluyn prijs LXXIII guldens.

Item al het gedorschen stroeij het saetstroeijt met het mes in den hof prijs XII. guldens.

Item alle de schelfpertien (26) het brandthaut met den torf ende de torfasschen prijs XXXIII guldens VII stuivers.

Item twee coeijen, een calf, een vercken, twee viggens vijf hoenders met eenen haen prijs C.XVII guldens V stuivers.

Item is met rogge besaeijt 100 roeden opt doorekens vet

---

(22) lijnwade - (23) ± 0,433 kg - (24) zelfde als veertel - (25) Oven - (26) schelfboom

ende 30 roeden op den bergh voorders met misteluyn (27) 50 roeden op het ninofvelt prijs over labeur (28), mes (29), saet ende drift alsmede pacht en settinghe van 40 roeden braeke daer onder begrepen en beloopt alsoo tsamen XXVI guldens XIX stuivers.

Item is met slooren beplandt een dachwant opt ninofsvelt ende daet toe ten vollen gemest prijs XXVI guldens IIII stuivers.

Item het omdoen ende derde asschen van 60 roeden oude claveren alsmede het derde veth ende claversaet van 60 roeden jonghe claveren prijs met het labeur IIII guldens XIIII stuivers.

Item het mesveth van 80 roeden hoplochtinck in pachte van den heer pastoor ende noch van 60 roeden hoplochtinck op de hofstede mette beternisse ende potagirije inden coolhoft voorders het cuijelen van de hoppe tsamen XXVII guldens XIIII stuivers.

Item ontrent 600 hopstaecken opden hoplochtinck op de hofstede prijs mette boonpertien tsamen XCV guldens.

Item de opgaende boomen staende op de hofstede bestaende in ongehinte (30) carselaers prijs metten hautwas tsamen XVIII guldens.

Item den hautwas staende op 100 roeden meersch inde veninghen prijs X guldens X stuivers.

Item de boomkens metten hautwas op de 50 roeden landts op den veninckxbergh prijs XIIII stuivers.

Item alnoch 13 banden ongeswingelt vlas prijs VI guldens X stuivers.

- (27) mengeling tarwe en rogge - (28) werk - (29) mest - (30) ongeënte

Ende de contante penninghen tot XVII guldens.

Derde cappittel van de gemeen e loffelijcke baete beloopt ter somme van sevenhondert vier guldens seventhien stuivers VIICIIII guldens XVII stuivers.

Commeren ende gemeene lasten van den sterfhuijse als volght.

Alvoren compt aende hauderigghe voer recompentie (31) over datte funiraellen (32) metten hooft stoel (33) van den overledenen al uuijt het gemeen sijn betaelt tsamen XVIII guldens XV stuivers.

Item schuldigh aende abdije van Ninove over reste van thiende pacht volgens specificatie ter somme van C guldens.

Item schuldigh aen seigneur Cristiaen Baeijens over 8 maanden rate (34) croeijs (35) eender rente van 5 guldens tsiaers verschenen tsedert den 5e meij 1749 compt III guldens VI stuivers.

Item schuldigh aen den ontfangher der settinghe van Ockeghem reste van den jaere 1748 tot eenentwintigh guldens ende over den jaere 1749 ter provizie genomen negenthien guldens tsamen XL guldens.

bailliu afnemen drij eeden	IIII 1/2 stuivers
baillieu venditie deser	1 gulden X stuivers
wethouderen inschelijcx	1 gulden X stuivers
greffier inschelijcx	1 gulden X stuivers
acte vooghdije met segel	XIIII stuivers
segel voor desen staet	X stuivers
greffier ende registratie doubele ende segel bij provisie	V guldens IIII stuivers
officier voor sijne devoiren	X stuivers

---

(31) vergoeding - (32) begrafenis - (33) vergoeding aan de heer der gemeente te betalen - (34) naar verhouding - (35) intrest

Cappittele van commere ende laste beloop
van hondert drijent seventigh gulden seventhien
stuijvers 1/2 dus CLXX III guldens XVII stuivers 1/2

Den voorenstaenden bonie beloopt al hier vooren ter somme van sevenhondert vier guldens seventhien stuijvers dus VII C IIII guldens XVII stuivers.

Daerop gecort den voorenstaenden commer beloopt het gemeen voordeel ter somme van vijfhondert dertigh guldens negenthien stuijvers twee oorden dus V C XXX guldens XIX stuivers 1/2

Dus compt alhier in twee deelen dhelft voor dhauderigghen dander helft voor de weesen elck ter somme van tweehondert vijfensestigh guldens negen stuijvers 3/4 ieder dus II C LXV guldens IX stuivers 3/4.

Aldus wel ende wettelijck gesloten onder alle behoorelijcke ende gewoonelijcke protestatien als naer stijle ten overstaen van bailliu ende wethouderen dese ondertekent hebbende desen 30 januarij 1750.

Jan Hendrickx
Joos De Duffeler
Andries Neukermans

Herman Van Isterdael

* * * *

HERBERGEN IN ONZE GEMEENTE

1. REGLEMENT OPZICHTELIJK HET SLUITEN DER HERBERGEN EN DE VERTOONINGEN LANGS DE STRATEN.

De gemeenteraad van Okegem, aanwezig de heeren : Eduardus Covens, Burgemeester, Jan Covens en Jan Frans Van Houtem, Schepenen, Jan Filips Vanden Berghe, Livien Vernaillen, Adrianus Baeyens en Frans Van Damme, raadsleden en Pieter Jaak De Deyn, Sekretaris;

Gezien de wet van den 14 december 1789, artikel 50, en die van den 24 augusti 1790, tit. XI art. 3.

Gezien art. 78 der gemeentewet :

BESLUIT :

SLUITEN DER HERBERGEN

ARTIKEL 1

—

De herbergen of alle andere, onder welke benaming ook, bestaande huizen waar drank verkocht wordt, zullen, gedurende het geheele jaar, ten tien ure des avonds moeten gesloten zijn.

Er zal na dees uur, niemand in de bedoelde huizen mogen worden toegelaten ten of aldaar in of buiten deure geen drank mogen worden gegeven dan alleen aan inwonende personen, aldaar logeerende vreemdelingen, of zoodanige doorreizende personen die ten minste twee uren van hunne woonplaats verwijderd zijn.

ARTIKEL 2

—

Het is echter aan het hoofd van het plaatselijk bestuur

toegelaten om bij bijzondere gelegenheden, de hiervoren bepaalde uren te verschuiven.

ARTIKEL 3

—

Alle personen welke zich, in overtreding van artikel één, na de bepaalde uren in de gemelde huizen zullen bevinden, zullen met eene boet van één tot vijf franken of, bij onvermogen, met eene vervangende gevangzitting van eenen dag gestraft worden.

In geval van hervalling, zal de boet van vijf tot vijftien franken zijn en bij onvermogen, de vervangende gevangzitting van één tot drie dagen.

ARTIKEL 4

—

De houders van gemelde huizen die dezelve op de bepaalde uren niet zullen hebben gesloten of na dezelve aldaar deze personen zullen hebben laten verblijven of in of buiten deure drank hebben gegeven, zullen voor de eerste maal met eene boet van vijf tot tien franken of met eene vervangende gevangzitting van eenen dag en, bij hervalling, met eene boet van tien tot twintig franken of met eene vervangende gevangzitting van drie dagen worden gestraft.

ARTIKEL 5

—

Alle drankverkooper, die na het uur van den aftocht, den ingang van zijn gesticht aan de politie, op dezer eerste aanzoek, zal weigeren, zal gestraft worden met eene boet van vijftien franken en, ingeval van niet betaling, met eene vervangende gevangzitting van drie dagen.

ARTIKEL 6

—

Het plaatselijk bestuur zal iederen avond de aftochtsklok gedurende eenen door het zelve te bepalen tijd, doch

in geen geval, korter dan gedurende een half kwartier uurs, laten luiden; welk luiden zal ophouden juist op het uur, bij artikel één en twee tot het sluiten der herbergen vastgesteld. Het beweren dat men het luiden der klok niet heeft gehoord of niet heeft kunnen hooren, of zelfs dat de klok niet is geluid, zal door de overtreders niet als geldende reden van verschoning kunnen worden aangevoerd.

VERTOONINGEN LANGS DE STRATEN

ARTIKEL 7

De goochelaars, muzijkanten, orgeldraaiers, liedjes zangers, springers, de vertooners van borden, schilderstukken, dieren of andere voorwerpen en alle dergelijke personen hoe ook genaamd die zulke bedrijven langs de straat en wegen uitoefenen, zullen, alvorens daartoe, het zij binnen, het zij buiten hunne woonplaats te kunnen overgaan, zich bij het Plaatselijk Bestuur der voormelde gemeente van Okegem, moeten vervoegen tot het bekomen van een bewijs, inhoudende den tijd voor hoe lang het hun toegelaten is hun bedrijf aldaar uitteoefenen, dit bewijs zal kosteloos afgeleverd worden en alleen dan kunnen worden geweigerd, indien het Plaatselijk Bestuur in het een of ander geval mogt vermeenen dat op de wijze waarop die personen hun bedrijf zouden wenschen uit te oefenen, dit of voor de zedelijkheid, of voor de openbare veiligheid en rust, nadelig zoude kunnen zijn; Zullende het aan het Plaatselijk Bestuur vrijstaan om, wanneer het hun, bij het doen der vertoningen mogt blijken dat dezelve met de publieke zedelijkheid, rust of veiligheid strijdig zijn, de afgegevene vergunning in te trekken en te doen ophouden, voor den tijd voor welken dezelve verleend is.

ARTIKEL 8

—

Zij die de in het vorig artikel bedoelde bedrijven zullen uitoefenen, zonder van het voorschreven bewijs te zijn voorzien, zullen gestraft worden met eene boete van vijf tot tien franken of bij onvermogen met eene gevangenis van eenen dag.

Aldus gedaen, en na lezing onderteekend, in zitting van den zevensten van de maand november, van het jaar achttien honderd twee en zeventig.

Op bevel, Getekend :

De secretaris J. Covens,

get. De Deyn J. Vandenberghe Van Houtem L. Vernaille

Bayens Van Damme

2. AANVULLINGEN EN VERBETERINGEN

Kattestraat : Herberg nr 5 (Bij Doorn den Bok)

Het huis werd gebouwd in 1904 en het werd onmiddellijk als herberg uitgebaat. Het droeg als uithangbord : IN DE WEG-WIJZER.

Bij kermissen stond in de tuin een tent met orgel. Bij de dood van Louisa Van der Slagmolen, echtgenote Van Houtem Theodoor werd de herberg gesloten.

Van der Perrekaai : Herberg nr 2 (In den ouden Hust)

Het huis is op dit ogenblik nog eigendom van de gezusters Victorine en Mathilde Van Isterdael.

* * * *

HET KLEIN HOEFBLAD (EN HET GROOT HOEFBLAD)

De bedoeling van ons artikel over het wormkruid in een vorig mededelingsblad, was de lezer wat meer oog en hart bij te brengen voor wat nog rest aan wilde flora (en fauna) in onze landelijke gemeente.

Er is de laatste jaren, door allerlei omstandigheden en niet het minst door de buitengewone toename van het gebruik van herbiciden, een sterke achteruitgang van onze wilde flora waar te nemen.

Daartegenover staat dan de toenemende belangstelling voor de natuurbescherming
devolle landschappen, natuurgebieden enz., evenals de toenemende belangstelling v
biologisch tuinieren.

Men kan nu in de zaadhandel, naast de gewone tuinbloemen ook pakjes "Veldbloemenzaad", het "Veldboeket" en het "Weidegazon" kopen. Zover moest het komen.

Anderzijds ligt het in onze door het achterhalen en optekenen van de nog gekende plaatselijke volksnamen van onze onkruiden en de daaraan verbonden volksgebruiken, ons heem beter te leren kennen. Dit alles als inleiding.

Van het "Klein hoefblad", vrij algemeen voorkomend in de gemeente, konden wij geen plaatselijke volksnaam achterhalen. Wel kregen wij "Rabarberblaren" te horen. Die dorpeling wist er feitelijk iets van, want dit is een volksnaam voor het Groot hoefblad (zie daarover verder). Een ander wist te vertellen dat het een geducht onkruid was dat men moeilijk kwijt geraakte. Voor anderen was de naam "hoefblad" niet vreemd, doch ze wisten niet te zeggen om welk kruid het ging. We mochten al evenmin iets vernemen over mogelijk gebruik van de plant.

Wie een Flora zal raadplegen komt bij de wetenschappelijke naam : Tussilago farfara terecht. In het Latijns woord "Tussilago" vinden wij het Franse woord "toux" wat "hoest" betekent, en "agir" in de betekenis van "handelen". Vandaar : (ik) handel tegen de hoest. (Alle delen van de plant werden in vroegere tijden en ook nog in de Middeleeuwen als een afdoend middel tegen de hoest gebruikt).

TUSSILAGO FARFARA
(KLEIN HOEFBLAD)

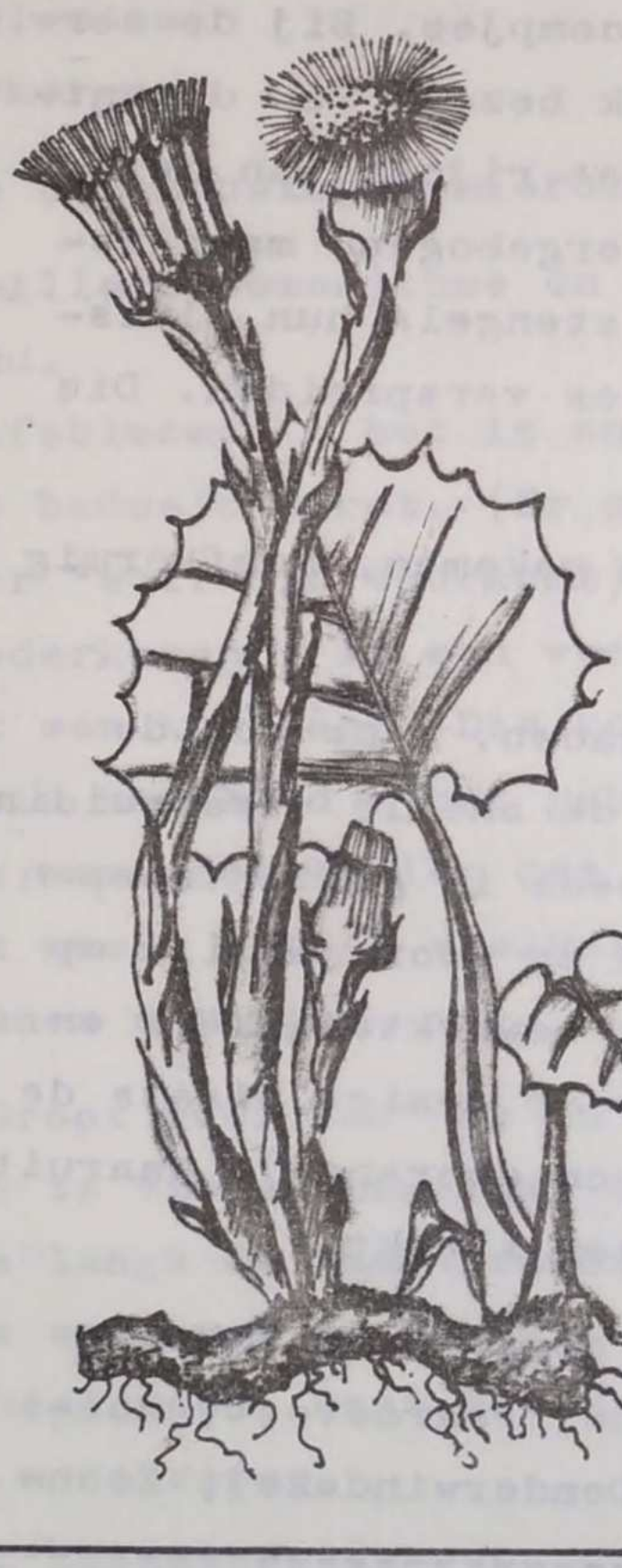

In "farfara" is het Franse woord "farine" terug te vinden, wat meel betekent en hier verwijst naar de grijze donskleur van de onderkant van de bladeren.

Sommige auteurs zien in de naam hoefblad een vervorming van een vroegere naam hoestblad. De thans algemeen gangbare naam hoefblad verwijst naar de vorm van het blad waar een paardehoef in terug te vinden is.
In het Frans heet het Pas-d'âne (=ezelshoef) en in het Duits Huflattich (=hoefsalade).

Dit doorlevend onkruid behoort tot de grote familie van de samengesteldbloemigen of Composieten. In tegenstelling met de meeste planten die eerst bladeren vormen en dan gaan bloeien, verschijnt bij het hoefblad eerst de bloem en volgen de bladeren. Door dit verschijnsel kreeg het kruid destijds de naam van "Filius ante

Patrem" d.i. "Zoon-vóór-de-vader".

Deze zuivergele samengestelde bloem bloeit van maart tot april. Komt bij gunstige weersomstandigheden reeds eind februari te voorschijn. De 10 à15 cm hoog opgroeiende stengel is bleekbruin tot roodachtig en geschubd. De bloem is uiterst gevoelig voor licht en warmte. Bij de eerste lentezon stralen de bloemen wijd open. Bij ongunstig weer en bij nacht sluiten ze zich.

Het bloemkorfje, omgeven door een krans van bruine omwindselblaadjes, bestaat uit een groot aantal smalle lintbloempjes en een hartje van zeer duidelijke buisbloempjes. Bij de eerste zonnige dagen krijgen de bloemen druk bezoek van de ontwaakte bijen, hommels en vlinders. Bij het rijpen van de pluisvruchtjes staan de bloemhoofdjes neergebogen, maar zodra de bloempjes rijp zijn, strekken de stengels hun pluisbol rechtop en de wind kan de zaadpluisjes verspreiden. Die zaadjes kiemen reeds na enkele dagen.

Inmiddels zijn de bladeren te voorschijn gekomen, hoefvormig met grof getande rand en witachtig grijs.

Niet alleen de goede kiemkracht van de zaden, maar ook de ondergrondse uitlopers zijn oorzaak van de snelle verspreiding. Vandaar dat wij het "Klein hoefblad" steeds in grote troepen aantreffen, liefst op vochtige kleigrond en voornamelijk op ruigten, vrijliggende braakgrond, slecht bewerkte akkers en wegranden. Daar zien wij dan in de zomer op menige plaats de grond bedekt met grote bladeren (tot 20 cm doorsnee), waaruit de halfafgestorven bloemstengel nog omhoog steekt.

Als volksnamen(1) voor dit kruid werden opgetekend : Hoefkruid, Paardehoef, Ezelspoot, Paardsklauw, Paardevoet, Hoevenbladeren, Padaan, Pécheval (o.a. te Denderwindeke), Zoon-

---

(1) Onze volkstaal voor kruiden - L. Vandenbussche, Menen

dat deden zij. Hoe zouden wij het vandaag stellen zonder de apotheek ?

In het jaarboek van de heemkundige kring van Buggenhout : "Onder het juk" (14-18) lezen wij het volgende :

Besluit van 11 juni 1918
Het Duitse legerbestuur zal voor de verzamelde artsenijkruiden als volgt betalen :

Kamillen	1 Mark per kg vers
Bloesem van Klein hoefblad	0,5 Mark per kg vers
Bloesem van Wolfsbloemen	4 Mark per kg vers
Lindebloesem	0,5 Mark per kg vers
Moederkoren	2 Mark per kg vers

Enkele beschouwingen hierbij :

1) Kamille(bloemen)thee en lindethee zijn nog voldoende gekend.
2) Wolfsbloemen : het is ons niet duidelijk welk kruid hiermee bedoeld wordt. (Er zijn heel wat namen van planten waar "wolf" in voorkomt)
3) Moederkoren : is een vergroeiing van sommige graankorrels uit een korenaar. Die korrels bevatten een giftstof.
4) Klein hoefblad : het gebruik van deze goede benaming laat ons veronderstellen dat het kruid er aldus gekend was. Ook moest het er veelvuldig voorkomen om van inzamelen te kunnen spreken.

Het "Groot hoefblad" is in de gemeente slechts op één enkele plaats te vinden maar dan toch over een vrij grote oppervlakte langs de vaartgracht (even voorbij de vroegere stortplaats en langs de "Put"). De volksnaam "rabarberblaren" past heel goed, want het kruid heeft grote bladeren, soms tot 1 m doorsnee.

Uit de wetenschappelijke naam Petasites hybridus zijn de volksnamen Pestilentiewortel en Pestwortel ontstaan. Dokke-

voor-de-vader te Oostham, Wolfsbladeren te Oplinter, Muizenoor te Oedelem, Dogge te Stekene, Koolbloem te Denderwindeke, Dokkeblaren te Oudenburg, Kleine wilde rabarber te Lier, Papblaars en Pappeblaars te Oostrozebeke.
Laatstgenoemde namen worden duidelijk als we weten dat men destijds van de tot moesgestampte bladeren met honing vermengd een "pap" maakte om op zweren te strijken.

De Mechelse plantkundige Rembert Dodoens schreef in zijn "Cruydeboeck" (1554) het volgende :

- Die drooghe hoefbladeren op gloeyende colen gheleyt ende de roock daer af comende duer eenen treefter in den mont ontfanghen es goet teghen den drooghen hoest, die dampicheit op die borste ende doet sonder groote aerbeyt oft pijne die apostiematie (bevangenheid) op die borst uitbreken.
- Dyerghelijcken cracht heeft ook die wortel.
- Die gruene hoefbladeren gestooten ende met huenich ghemengelt ghenesen dat wiltvier en alderhande heete geswellen daerop gestreken.

Abr. Munting schreef in 1696 het kruid volgende krachten toe :

- Op allerlei wijzen gebruykt, of ook de syroop daaruit gemaakt, geneezen den hoest, verzachten de borst, versterken de longen en nemen weg de kortademigheid.
- Het poeder der gedroogde bladeren, gedaan in de spijzen der uytterende menschen, helpt dezelve.
- De gedroogde bladeren gekerft, en gelijk men den tabak doed, door de pijp gezogen, doed wonderlijk alle hoofdpijn verdwijnen.

Boven aangehaalde "remedies" kunnen ons nu toch vreemd voorkomen, doch als we de hedendaagse propvolle apotheken even wegdenken, wordt alles wat duidelijker. Onze voorouders konden enkel beroep doen op datgene wat de natuur hun bood, en

bladeren is nog een veel voorkomende volksnaam.

In de volksgeneeskunde werd aan de plant dezelfde geneeskracht toegeschreven als aan het Klein hoefblad. Maar het was voornamelijk het poeder van de gedroogde dikke wortel met wijn vermengd, dat als geneesmiddel voor pest en cholera gebruikt werd.

Uit ingewonnen inlichtingen bij een apotheker blijkt, dat wie nu een "borstthee" koopt, geniet van de weldoende eigenschappen van het bloempje van het Klein hoefblad, want het is er steeds in vermengd.

D.J.

* * * *

IN MEMORIAM

PROF. DR. MAURITS VAN VAERENBERGH

In het stille Deurle-aan de Leie, dat mooie buitengoed van Gent, is op zaterdag 22 oktober 1977 Professor Doctor Maurits Van Vaerenbergh op eenvoudige maar indrukwekkende wijze ten grave gedragen. Tal van vooraanstaanden, de rector van de universiteit, een groot aantal collega's van zijn faculteit en andere hoogleraars waren aanwezig. Tijdens de liturgie hield de pastoor van de gemeente een aandoenlijke homilie, en na de liturgie sprak de decaan van de faculteit een zeer hoogstaande rede, waarin hij de hoge verdiensten van Professor Van Vaerenbergh op gebied van kankerbestrijding onderstreepte.

Maurits Van Vaerenbergh was van Okegem. Ik weet niet of Okegem ooit vroeger een hogeschoolprofessor zou hebben voortgebracht. Hij hield veel van zijn geboortedorp, maar zijn geboortedorp heeft hem bijna vergeten, door het feit dat hij er sedert het beëindigen van zijn studies, en de vordering van zijn loopbaan, uit weggegroeid is.

Hij is er in 1904 geboren en liep er de lagere school om dan binst de eerste wereldoorlog te voet naar het college te Ninove te lopen. Daar begon hi zijn Latijnse humaniora die hij beëindigde te Geraardsber en in 1924. Dat jaar gin; hij naar Leuven.

Te Leuven heeft hij niets anders an vrienden gekend. Hij werd er secretaris en ondervoorzitter van de regionale studentenclub en toen hij laatste-jaars, men hem kwam vragen om voorzitter te worden van de Oost-V aamse gilde, heeft men hem met zijn eenvoud die hem zo eigen was, moeten pramen om te aanvaarden. Hij vond dat dit hem niet toekwam. Hij was dan zelf verwonderd dat hij nog daarbij ondervoorzitter werd van he Verbond, het K V.H.V., het Katholiek Vlaams

Hoogstudenten Verbond, de vereniging van al de Vlaamse Studenten te Leuven.

In 1930 behaalde hij het diploma van dokter in de geneeskunde. Als jongen van den buiten dacht hij er niet aan een andere praktijk te beoefenen dan deze van plattelandsdokter, de algemene geneeskunde zoals men dat thans noemt.

Hij vestigde zich te Zottegem, en het duurde niet lang of de bevolking van Zottegem en omstreken wist algauw dat die nieuwe jonge dokter bijzonder knap en uitzonderlijk toegewijd was aan zijn patiënten.

Al zeer gauw mocht hij zich verheugen in een steeds groeiend cliënteel, maar kwam hij van langs om meer in kontakt met de ellende van de mensen en hun ziekten waarvan er toch zo veel ongeneeslijk bleken te zijn.

Tegen de tuberculose werd alsdan reeds geweldig te keer gegaan; in de gezondste streken van ons land werden preventoria en sanatoria opgericht, en de behandelingen leidden alsdan reeds tot hoopvolle resultaten. Maar de geneesheer van te lande stond zeer dikwijls tegenover gevallen die hem totaal ontmoedigden omdat hij er absoluut machteloos tegenover stond, de vreselijke kanker in al zijn verschillende uitingen.

Maurits Van Vaerenbergh liep met die gedachte rond. Daar moest toch wel iets aan te doen zijn, daar moest wel iets op te vinden zijn. Zijn vriend Dokter Frans Hemerijckx was op dat ogenblik bezig in de tropische landen de vreselijke lepra aan te pakken. Maurits Van Vaerenbergh was behept met de gedachte van de kanker.

Te dikwijls stond hij machteloos voor hopeloze gevallen. Zijn patiënten die hij naar Leuven, Brussel of Gent stuurde, kwamen er nooit levend van terug. Hij zelf trachtte die ziekte van langs om meer en dieper te bestuderen. Hij richtte zijn plaatselijke praktijk zodanig in dat hij de heden van het Kankerinstituut van Professor De Backer te

Gent kon volgen. Dat nam hem van langs om meer zodanig in beslag dat hij assistent werd van gezegde professor, en besloot er zijn praktijk van algemene geneeskunde te Zottegem aan op te offeren, om kankerspecialist te worden en zich te vestigen te Gent.

Die eerste jaren van zijn nieuwe loopbaan zijn moeilijk geweest. Hij had nu toch een specialiteit gekozen die weinig goede resultaten opleverde. Maar zijn werk bestond er vooral in de ziekte te bestuderen en de mogelijke resultaten van de behandeling na te gaan.

Als in 1945 Professor De Backer moest vervangen worden, heeft men diens leerstoel aan Maurits Van Vaerenbergh aangeboden en heeft hij het aanvaard.

Vanaf dat ogenblik is de bedrijvigheid van Professor Van Vaerenbergh niet te beschrijven. Zijn titel van Professor gaf hem veel meer gezag. De talloze bijdragen die hij liet verschijnen in wetenschappelijke uitgaven kenden beter gehoor. Hij bekwam van de Regering om voorlichtingsvoorstellingen te geven voor de T.V. Hij sprak voor de Radio, in Verpleegstersscholen, op Medicale Congressen. En altijd met de grote kommer die hem bezielde : het opsporen van de ziekte.
Want hij bleef ervan overtuigd, dat kanker te genezen is, als men hem tijdig opspoort en ontdekt. De thans bestaande opsporingsdagen van de kanker in de klinieken en hospitalen zijn grotendeels onder zijn impuls ontstaan. En het is ontegensprekelijk dat zeer veel mensen geholpen zijn door de actie die Professor Van Vaerenbergh heeft ingesteld. Die ziekte die vroeger bestempeld werd als absoluut ongeneesbaar, is op weg om een hoopvoller toekomst te kennen.

En we moeten zeggen dat als de laatste tijd iemand bij Professor Van Vaerenbergh moest gaan, dat die mens er met een zekere huiver heen ging, maar alleszins met een sprankeltje

hoop. En ik ken er veel wiens hoop verwezenlijkt werd.

We weten het, de kanker is nog niet overwonnen. En toch zal dat eens waar zijn. De talrijke geneesheren die door Professor Van Vaerenbergh zijn gevormd, en verspreid zijn over heel Vlaanderen hebben alleszins de beginselen in zich opgenomen die hen door hun Professor werden ingegeven. Ze zullen er nog verbeteringen moeten aan brengen. En als eenmaal de kanker, zoals ook de pest, de tuberculoze en zo veel andere thans overwonnen ziekten, ook overwonnen zal zijn, dan mogen we zeggen dat Professor Van Vaerenbergh grotelijks het zijne er zal toe hebben bijgebracht.

Ik heb gemeend dat, met zo veel anderen, zijn oude trouwe vriend dit voor hem moest getuigen.

Ere-notaris Karel Van den Berghe

* * * *

DORPSKRONIEK

1. TONEEL

Op 12 en 23 november 1977 brachten de "Ockeghemgesellen", de toneelvereniging van het Davidsfonds, een geslaagde voorstelling van het blijspel "Even voorstellen ... ik ben uw dochter."

De groep mocht er prat op gaan dat er tweemaal voor een bomvolle zaal gespeeld werd.

De rollen werden vertolkt door Dorothy Hellinckx, Magda Van Lierde, Betty Vleeschouwer, Vera Moens, Dina Arents, Georges en Raf Becqué, Guido De Bodt, Eddy Deville en Johnny Van den Broeck.

Het succes van deze opvoeringen was ook deels te danken aan een ploeg van medewerkers o.a. Willy De Schrijver, Willy Kestens, Henri Chiau, Patrick De Backer, Boudewijn Uytenhove en Jozef Van der Speeten die de regie voerde.

De Ockeghemgesellen speelden voor de 13e maal in de Kloosterzaal en brachten reeds volgende stukken voor het voetlicht : Baas Best en Sint-Antonius; Schip in nood; Meneer Klaproos; Wel te rusten, Excellentie; Broertje wordt gevaarlijk; De bungalow; Een baby van duizend weken; Romance rond artikel 17; Huwelijksreis zonder man; De ooievaar vergist zich; De avond van de zevende juli; In het vrolijke weerhaantje.

2. EERVOLLE VERMELDING

In de raadzaal van het gemeentehuis van Lebbeke had op 16 december 1977 de huldiging plaats van de laureaten van de provinciale prijsvragen voor Familiekunde 1977.

De secretaris van onze Heemkring, Herman Van Isterdael,

kreeg voor zijn ingezonden werk "Analytische inventaris van de persoonsgebonden stukken uit het Oud-Gemeentearchief van Okegem" een eervolle vermelding.

Uit het verslag van de jury, voorgedragen door de heer J. Dauwe, citeer ik volgende passus :

"Men zal het mij niet ten euvel duiden dat ik enige woorden van lof richt aan het adres van deze eervolle tweede wiens zeer verzorgde inzending een uiterst betrouwbare goudmijn is voor de geschiedenis van Okegem van het begin van de 17e eeuw tot aan het einde van het Ancien Regime. Het werk valt op door zijn overzichtelijkheid van bewerking en de feilloze presentatie van de index. Afgezien van de heterogeniteit van de bronnenverzameling, een model van ordelijke bewerking dat navolging verdient."

De Heemkring wenst zijn secretaris van harte proficiat met dit behaalde succes en dankt hem tevens voor de zeer verdienstelijke bijdrage die hij geleverd heeft.

Geïnteresseerden kunnen bovengenoemd werk nog steeds verkrijgen bij de auteur of bij de bestuursleden. Prijs : 200 fr.

3. <u>PAROCHIAAL NIEUWS</u>

Onze parochie O.L.Vrouw Opdracht sloot het jaar 1977 af met volgende balans :

Doopsels : 24 (13 jongens en 11 meisjes)
Huwelijken : 23
Sterfgevallen : 14 (11 mannen en 3 vrouwen)
Vormelingen : 30 (13 jongens en 17 meisjes)

4. Met ingang van 1 januari 1978 is onze veldwachter Alfons Spitaels op pensioen gesteld.
Hij is geboren op 29 september 1916 te Goeferdinge. Na de voltooiing van de lagere middelbare studiën, die hij in

het Frans deed, werd hij doeanier en in 1952 tot veldwachter in zijn geboortedorp benoemd.

Na de dood van veldwachter Fr. Cornelis stelde hij zich in Okegem kandidaat. Uit de lijst van 7 kandidaten werd hij als eerste voorgedragen door de gemeenteraad op 4 juli 1956 en trad in dienst op 1 februari 1957. Bij de fusie van Okegem met de stad Ninove werd hij op 1 januari 1977 ingelijfd bij het stedelijk politiekorps.

Hij heeft ruim 20 jaar het ambt van "champetter" in ons dorp op lovenswaardige wijze uitgeoefend en gaat de geschiedenis in als laatste veldwachter of officier van politie van Okegem.

Zijn illustre voorgangers waren :

- Jan Baptist Schoup van 28-6-1819 tot 16-12-1847
- Adriaan De Brabanter van 16-12-1847 tot 31-1-1890
- Edward De Boitselier van 19-5-1890 tot 30-12-1927
- Frans Cornelis van 26-4-1930 tot 13-5-1956

Van veldwachter A. Spitaels kunnen wij getuigen dat hij door zijn rechtvaardigheid en dienstbaarheid vele vrienden heeft verkregen.

De Heemkring wenst hem vele heerlijke jaren "actieve" rust.

De kroniekschrijver

* * * *

KRINGNIEUWS

1. De leden die hun lidgeld nog niet betaald hebben voor 1978 worden vriendelijk verzochtdit te voldoen,

   ofwel door het te betalen aan een van de bestuursleden
   ofwel door het bedrag te storten op P.R. 000-0466615-45
   van P. De Jonge, Hazeleerstraat, 23 9471 Okegem.

   Gewone leden : 100 fr.
   Steunende leden : 200 fr en meer.

   De lijst van nieuwe leden zal in het volgend nummer van Mededelingen verschijnen.

2. De Heemkring-Okegem zal deelnemen aan de Boeken- en Platenbeurs van het Davidsfonds-Okegem op 1 en 2 april 1978 met een tentoonstelling van oude prentkaarten en foto's.

   Tegelijkertijd zal het jaarboek 1977 "Herinneringen aan Okegem" te koop aangeboden worden. Deze map bevat 48 zichtkaarten en foto's van ons dorp zoals het er vroeger uitzag. Bij de foto's werd een verklarende tekst gevoegd.

   We hopen dat deze uitgave een goede ontvangst zal kennen bij de Okegemse bevolking.

* * * *

I N H O U D

DERDE JAARGANG 1978 NR 1

- Wapens van Idevoorde-Okegem blz. 1
- Wat is een Staat van Goed ? blz. 6
- Herbergen in onze gemeente blz. 16
- Het Klein Hoefblad blz. 20
- In Memoriam Prof. Dr. M. Van Vaerenbergh blz. 26
- Dorpskroniek blz. 30
- Kringnieuws blz. 33

M E D E D E L I N G E N

Tijdschrift van Heemkring Okegem

Verantwoordelijke uitgever : P. De Jonge, Hazeleerstraat 23
9471 Okegem

Uitgegeven met de steun van het Stadsbestuur van Ninove en van het Provinciebestuur van Oost-Vlaanderen.

* * * *